

Verslag Gerhard Consten van de reis als delegatielid naar Zimbabwe

Donderdagmorgen 18 augustus 2011 vertrekken we om 10.30 uur naar Bulawayo, de plaats van het congres, en we komen om 12.05 uur aan. Voor het vertrek hebben we nog tot 10 uur gesprek met vakbondsvrouw van PSI op het vliegveld. Bij aankomst op vliegveld Bulawayo moesten we via een soort derderangs hangar. De controle was erg overdreven. Bij mij werden de 16 petjes van AbvaKabo gesignaleerd die ik als cadeau in de koffer had zitten. We konden praten als Brugman, maar we moesten 12 US. Dollar invoerrecht betalen. Daarna zaten we allemaal ruim 1 uur te wachten in de bus tot twee bewakers langs kwamen om het geld nog even te ontvangen. Ik kon geen reçu laten zien. Voor een visum moest iedereen sowieso 30 US. Dollar betalen.

Het vliegveld ligt ongeveer 20 km. van de stad. Alle koffers gingen in een aanhanger achter de bus aan. Langs armoedige wijken; het was een trieste vertoning. We zagen heel veel straatverkopers; de winkels in dit gebied zijn grotendeels dicht.

Bij kopen van goederen moet je met klein geld betalen want er is geen wisselgeld in omloop. De gemiddelde prijzen van bijna alles zijn duurder dan bij ons. Dat betekent dat de meeste mensen niets kunnen kopen.

In de middag bracht ik met Corrie een bezoek aan een cementfabriek, waarbij we ontvangen werden door de manager en uitgebreid geïnformeerd over de werkzaamheden binnen dit bedrijf. Het productiegedeelte konden we niet in omdat er voor ons geen veiligheidshelmen, -kleding, -schoenen e.d. waren. Het bedrijf was eigendom van een Chinese ondernemer, wat hier vaak voorkomt. De arbeidsomstandigheden waren goed en aan veiligheidseisen werd goed voldaan. In ons hotel verbleven alle internationale delegaties voor het congres van ZCTU. In de avond werd er onderling gediscussieerd over de onderlinge geschillen binnen de ZCTU, ook in het aftredende bestuur.

Uit het delegatie-verslag van George de Roos:

“De aanloop van het congres verliep in een dreigende tweespalt, mogelijk zelfs een splitsing. Acht bonden spanden een rechtzaak aan om te voorkomen dat het congres door zou gaan.

Aanleiding was een wantrouwen over het aantal aangemelde / geregistreerde leden van de bij de ZCTU aangesloten bonden. Een aantal bonden zou voor meer leden geregistreerd staan dan zij in werkelijkheid hebben en daarmee oververtegenwoordigd zijn op het congres, waardoor de stemverhoudingen verstoord zouden zijn.”

Vrijdag 19 augustus 2011 ving de eerste congresdag om 09.00 uur. We waren redelijk op tijd met de rest van de internationalen delegaties waaronder, Zweden, Engeland, Nederland, Zambia en Denemarken e.a.

Uit het delegatieverslag van George de Roos:

“De uitspraak van de rechtbank was pas in de loop van de vrijdagochtend, zodat toen wij om half negen in de zaal zaten, het nog steeds niet duidelijk was of het congres legitiem van start zou kunnen gaan. Uitdrukkelijk werd gemeld dat eerst een pre-congres activiteit gestart zou worden..

Deze activiteit was de terugrapportage van acht werkgroepen, die zich gebogen hadden over verschillende beleidsthema's die in een belangwekkende studie van LEDRIZ zijn opgenomen. Deze studie; Beyond the enclave, schetst een handzaam en pragmatisch overzicht van hoe Zimbabwe uit de economische misère kan komen. Ook voor de ZCTU zijn er belangrijke beleidsthema's uitgehaald. Het boek (in ons bezit) is inmiddels zeer positief ontvangen, ook door de politici van MDC en ZANU. Ter zijde :deze studie is mede mogelijk gemaakt door een financiële bijdrage van FNV Mondiaal en Abvakabo FNV.”

De eerste dag was er veel tijd voor culturele zaken dans en muziek. Er werden diverse resoluties uitgebreid besproken. De resoluties werden allemaal genoemd met enige aanpassingen bij diverse resoluties.

Uit het delegatieverslag van George de Roos:

“Ondertussen was wel duidelijk geworden dat de rechter een uitspraak had gedaan.Het congres kon doorgaan.”

Het congres werd toegesproken door premier Tsvangirai, die met een groep bodyguards arriveerde. Hij werd enthousiast begroet door de aanwezige vakbondsleden.

Zaterdag 20 augustus 2011 was de tweede congresdag vanaf 09.00 uur t/m 00.30 uur. Het doornemen van de solidariteitsboodschappen van de internationale delegaties duurde wel een halve dag. Corrie presenteerde mede namens ons de Nederlandse boodschap waarbij ook onze actie voor het blad the Worker genoemd werd. In de middag werden de resoluties behandeld. Tussen de bedrijven door een afspraak gemaakt met Ben (hoofdredacteur the Worker) voor a.s. maandag.

De internationale delegaties werd gevraagd toe te treden op de bestuursverkiezingen en als stembureau op te treden. Er moest een achtmaal gestemd worden voor diverse functies, daarbij moest iedere stemgerechtigde afgevaardigde voor elke ronde naar voren komen. Dit duurde incl. afronding en het aantreden van het nieuw gekozen bestuur tot 00.30 uur . Dat was het moment dat we zouden kunnen eten, maar dat hebben we maar laten schieten. We waren allen blij om ongeveer 02.00 uur op bed konden gaan. De volgende dag zou weer vroeg beginnen.

Zondag 21 Augustus 2011 Volgens afspraak om 06.00 uur gewekt, ontbijt om 06.30 uur en met taxi naar busstation om naar Harare te gaan; vertrektijd: 07.30 uur . De bus vertoonde kuren en we moesten ruilen van bus. Verder liep de rit voorspoedig met onderweg voldoende stops met eten en drinken en een krantje. Onderweg waren er wel een 50-tal politiecontroles. De totale afstand was 400 km. We reden door vele dorre gebieden moesten soms even rustig aan doen voor een koe die bezig was om over te steken. We kwamen om ongeveer om 14.00 uur in Harare aan, waar we door een haag taxichauffeurs werden belaagd. Dit is een vrij beroep met veel aasgieren maar we hadden gauw een goede chauffeur. Ons hotel heeft mooie tuinen en na het uitpakken van onze bagage gingen we even een beetje cultuur opsnuiven met het bezoeken van een museum in de omgeving. Daarna kwamen we nog langs een park bezoeken waar een muziekspektakel was. We wilden erheen maar de gevraagde entree week af van

de prijs die op de poster stond, dus dat hebben we niet gedaan. 's-avond gegeten met een Nederlander Goof de Jong. Op dit moment als touroperator in Zimbabwe gevestigd maar in verleden actief in internationale samenwerking en goed ingevoerd. Met hem uitgebreid de toestand van Zimbabwe besproken. Maandag 22 augustus 2011 in de ochtend een afspraak met onderzoeksinstituten LEDRIZ en ANSA. Later in dezelfde ochtend een gesprek met oudvoorzitter Lovemore. We moesten de welgemeende groeten aan alle vakbondsleden in Nederland brengen.

Uit het delegatieverslag van George de Roos:

“Het gesprek met Matombo vond plaats in het nieuwe onderkomen van CASWUZ, een oud vervallen huis, dat blijkbaar nog goedkoper is dan het vorige ook al niet in al te beste staat verkerende kantoor. Matombo gaat door als president van CASWUZ, maar beseft dat hij nu buitenspel staat.”

In de middag een gesprek met mensen van de ambassade en later in de middag nog gesprek met Ben Madzimore, (The Worker). Hij bedankte ons voor alle steun en in het bijzonder die bij de website van the Worker. De 7 aangeboden laptops zijn allen in gebruik bij de krant.

Eind van de middag gingen we richting vliegveld Harare voor de vliegreis naar Johannesburg. Daar hebben we de volgende dag nog een aantal gesprekken met Zuid-Afrikaanse bonden en PSI voor we weer naar huis vliegen.